

ПЕТЯ ИВАНОВА ЗВЕЗДИЧКА

chitanka.info

В едно градче живеело малко момиченце. То се казвало Звездичка. Имало жълта рокличка с избродирани звездички на нея, а по крайчетата на ръкавите му имало дантела, която заедно със звездичките светела в тъмното с ярка светлина. По цял ден момиченцето спяло, а нощем обичало да се разхожда в тъмното.

Една нощ Звездичка отворила прозореца и излязла на двора. Оттам на улицата и се затичала леко към лунапарка. Там виенското колело си стояло в тъмното смълчано. Звездичка плеснала с ръце и ярки светлини облели всички наоколо. Тропнала с крак и изведнъж пред колелото изникнали музиканти. Единият свирел на цигулка, другият на пиано, третият — на флейта. Вълшебната музика събудила всички деца от градчето, а родителите им спели и нищо не чували. Момченца и момиченца се качили на виенското колело и изпълнили със смях и викове всичко наоколо. То се завъртяло все по-бързо и по-бързо, бавно започнало да се издига нагоре и изведнъж те се озовали в Космоса. На главите им се появили скафандри, за да могат да дишат, защото знаете, че в Космоса няма въздух. Хванали се здраво за люлките, за да не излетят във Космоса.

След това виенското колело кацнало на Луната. Децата започнали да подскачат, защото на Луната всичко е толкова леко, че като подскочиш, прескачаш дванадесет метра. От кратерите излезли малки зелени човечета и заиграли с топки, а те летели толкова нависоко, че се изгубвали от погледа им. На сутринта виенското колело ги върнало на Земята и те си легнали в леглата, без родителите им да разберат, че са излизали.

През следващата нощ виенското колело ги завело пак на Луната. Те се качили на един космически кораб и отишли до Марс. Видели пръстените на Сатурн, обиколили Венера, Уран, Нептун, Плутон, а когато приближили отново Слънцето видели протуберансите му, които едва не изгорили кораба им, и бързо-бързо се върнали вкъщи.

Една нощ попаднали в огромна черна дупка, която ги извела в нова галактика. Там те видели планета, на която също живеели хора, поиграли си с децата им, а на другия ден те им дошли на гости на Земята.

Така минавали годините и Звездичка пораснала. Една нощ, както се разхождала по улицата, подскочила и полетяла, издигнала се високо в небето и се превърнала в ярка и красива звезда. Момчетата и

момчетата от градчето, които били вече големи хора, кръстили градчето си Звездичка, а вечер поглеждали към нея и ѝ казвали:

— Благодарим ти за щастливото детство!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.